

P. br. 967/06

Osnovni sud u Prizrenu, kao prvostepeni parnični, sudija Raman Aslani, u pravnoj stvari tužilaca B. B. iz Prizrena, i H. H. iz Prizrena, koje zastupa A. K., advokat iz Prištine, protiv tuženih E. I. I. JSC, Sofia, Bugarska i NTH „E. T.“, iz Prizren, koga zastupa B. E., direktor preduzeća, radi naknade štete, nakon održane javne glavne rasprave u prisustvu punomoćnika tužilaca i u odsutnosti drugotuženika dana 17. aprila 2013. godine doneo je

P R E S U D U

- I. ODBIJA SE** kao neosnovan tužbeni zahtev drugotužioca, kojim je tražio da se drugotuženi obaveže da mu na ime naknade štete isplati, i to:

Na ime naknade nematerijalne štete:

- usled fizičkog bola iznos od 12.000 €;
- pretrpljenog straha 1.000 €;
- unakaženosti teškog stepena 30.000 €;
- umanjenje životne aktivnosti 100.000 €,

odnosno po ovom osnovu ukupno 143.000 €.

Na ime materijalne štete:

- tuđe nege i pomoći 240 €;
- rente od 03.03.2005. godine iznos od 17.280 €;
- pojačane ishrane 300 €;
- banjškog i klimatskog lečenja iznos od 25.000 €,
- izgubljene zarade iznos od 72.000 €,

Odnosno sve ukupno po ovom osnovu iznos od 114.820 €.

- II.** Utvrđuje se da je tužba povučena u odnosu na prvotužioca B. B. i prvotuženika E. I. I. JSC, Sofia.
- III.** Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Tužioci su u tužbi i rieči na raspravi preko svog punomoćnika naveli da se dana 03.03.2005. godine u mestu zvanom Silver blizu Istambula u Turskoj desila saobraćajna nesreća oko 23,00 časova po lokalnom vremenu, kada je vozač autobusa NT „E. T.“ iz Prizrena, sa reg. oznakama xxx-KS-xxx kao rezulltat neprilagođenosti brzine kretanja vozila uslovima puta sleteo je sa puta i prevrnuo se. Tužioci su bili putnici u autobusu firme „E. T.“ i isti su propustom vozača zadobili teške telesne povrede. Autobus je bio osiguran po međunarodnom osiguranju kod prvotužene kompanije. Navodi da su tužioci od strane Turskog nacionalnog biroa primili obeštećenje u visini od sume osiguranja u iznosu od 50.000, 00 TL, pa iznad ove sume oni traže naknadu štete. Svoj zahtev zasnivaju prema Haškoj konvenciji o merodavnom pravu za drumske saobraćajne nezgode čl. 4-8, smatraju da imaju pravo na naknadu štete iznad sume osiguranja koji su primili prema mestu gde se desila nesreća, u konkretnom slučaju do minimalnog iznosa određenog u Turskoj. Takođe svoj zahtev zasnivaju i na odredbe čl. 172. st. 1, čl. 173-

174. i čl. 940. Zakona o obligacionim odnosima, da je šteta nastala u vezi sa opasnom stvari, odnosno opasnom delatnošću, što znači, da je u pitanju objektivna odgovornost pravnog lica. Dalje navodi, da je odnos između osiguravača, tj. pravnog lica i osiguravajuće organizacije ugovorni odnos i osiguravajuća organizacija stupa na mesto odgovorne osobe do sume osiguranja predviđene polisom osiguranja u konkretnom slučaju predviđen zelenim kartonom. U konkretnom slučaju šteta je puno veća od isplaćene štete od strane osiguravajuće kuće stoga se tuži pravno lice da iznad te sume pa do realne naknade štete nadoknadi štetu na osnovu medicinskog veštačenja.

Punomoćnik tužilaca je u završnom izlaganju predložio da sud usvoji tužbeni zahtev na način kako je isti preciziran podneskom od 16.12.2012. godine. Troškove postupka je tražio za sastav tužbe 101 €, za prisustvo na 6 ročišta 744 €, za troškove veštačenja iznos od 270 €, putne troškove od 40 € i za zatvaranje kancelarije 126,75 €, odnosno sve ukupno 1.281,75 €.

Punomoćnik tužilaca je povukao tužbu u odnosu na prvotužioca B. B. iz Prizrena i prvotuženika E. I. I. JSC, iz Sofije, Bugarska.

Pismeni odgovor na tužbu nije dat.

Glavna rasprava je održana u odsutnosti uredno pozvanog drugotuženika.

U dokaznom postupku, sud je izvršio uvid u izveštaj (epikrizma) Ortopedske traumatološke klinike od 10.03.2005. godine, zapisnik o saobraćajnom udesu od 03.03.2005. godine, epikrizmi izveštaj smeštenog bolesnika od 03.03.2005, br. dosijea 189572, spisi biznisa br. protokola 120000451, izveštaj dr T. B.-P. od 07.12.2010. godine, izveštaj Odeljenja Ortopedije i traumatologije bolnice Florence Nightingale iz Istanbula od 21.01.2008. godine, međunarodna kartica za osiguranje vozila nacionalnog biroa iz Bugarske, nalaz veštaka dr N. Sh. i dr A. K. od 09.11.2011. godine, isplatu od strane Turskog osiguravajućeg biroa od 27.03.2007. godine, izjava o namirenju br. MB/25-0167 sa uplatnicom MB Bank od 25.01.2008. godine i uplatnicom Raiffeisen Bank .

Ceneći navode stranaka i provedene dokaze, u smislu čl. 8 ZPP-a, sud je odlučio kao u izreci presude sa sljedećih razloga.

Tužena nije dala odgovor na tužbu niti je na ročištima pristupila, ali iz izvedenih dokaza sledi da se nesreća dogodila dana 03.03.2005. godine u mestu zvanom Silver blizu Istanbula u Turskoj kada je vozač Y. K. prilikom upravljanja autobusom zbog kišovitih vremenskih prilika i klizavosti puta izgubio kontrolu nad autobusom, nakon toga je udario u branik sa desne strane, sleteo je sa puta, prevrnuo se nekoliko puta i zbog toga je došlo do povrede ljudi i nastanka materijalne štete. Iz ove nesreće tužilac H. H. je zadobio teške telesne povrede sa trajnim posledicama gde je njegova opšta životna aktivnost umanjena za 100 %. Autobus kojim je ova nesreća prouzrokovana bio je osiguran od autoodgovornosti kod prvotuženog Bugarskog nacionalnog biroa za osiguranje automobila.

Prema obaveštenju Biroa za osiguranje motornih vozila Turske od 27.03.2007. godine sud je utvrdio da je dozvoljena granica u iznosu od 50.000 TL, a prema uplatnici NLB Banke iz Prištine sud je utvrdio da je izvršena uplata od 24.893,00 €, koja je kasnije

uplaćena tužiocu H. H. preko Raffeisen Bank u gornjem iznosu sa naznakom uplata na ime štete iz Turske.

Prema priznanici br. dosijea MB/25-0167, bez datuma, sud je utvrdio da tužilac H. H. priznaje da je primio prednji iznos od prvotužene kompanije i da se odriče od prava na tužbu i da nije primio drugi iznos na ime socijalnog osiguranja.

U konkretnom slučaju se radi o saobraćajnoj nesreći sa elementom inostranosti pa je tužiocu izvršena isplata naknade štete iz ovog štetnog događaja prema Haškoj konvenciji o merodavnom pravu za drumske saobraćajne nezgode, gde je u čl. 3. ove konvencije usvojeno osnovno kolizijsko pravilo prema kojem se na teritoriji gde se dogodila nesreća primenjuje domaće zakonodavstvo po principu „lex loci delicti commissi“, što znači, da je isključena ustanova povrata i upućivanja na treće pravo. Nesreća se dogodila u Turskoj, pa je i o odštetnom zahtevu rešavano po turskom pravu, gde je i priznato pravo na naknadu štete do visine osigurane sume.

Imajući u vidu prednje utvrđeno, kao i činjenicu da je drugotuženi svoj autobus bio osigurao kod prvotuženog od odgovornosti za štetu pričinjenu trećim licima, to je i turski nacionalni biro osiguranja isplatio tužiocu kao oštećenom licu naknadu štete po svim osnovama u skladu sa gore pomenutom konvencijom.

Ovo je i bilo sporno da li je isplatom prednje navedenog iznosa u potpunosti nadoknađena pretrpljena materijalna i nematerijalna šteta ili je u obavezi da sada drugoruženi kao držalac opasne stvari po principu objektivne odgovornosti treba da isplati po tom osnovu i dodatni iznos preciziran tužbenim zahtevom, jer tužilac smatra da isplaćeni iznos nije realan i da ne odgovara satisfkaciji povređenog dobra tužioca. S obzirom da u konkretnom slučaju u vezi jednog štetnog događaja postoji valjana isplata oštećenima, stoga sud zaključuje da nema osnova za potraživanje tužioca prema drugotuženom koji je svoje vozilo osigurao od autoodgovornosti u skladu sa međunarodno priznatim normama a pri činjenici da je nesporno da je po ovom osnovu naplaćeno po odštetnom zahtevu oštećenih lica do dozvoljene granice.

Sa izloženog, odlučeno je kao u izreci presude.

Odluka o troškovima postupka temelji se na čl. 452. ZPP gde je sud imao u vidu da tužilačka strana nije uspela u sporu a da sdruge strane tužena se nije izjasnila oko svojih troškova, gde uzgred nije ih ni bilo.

OSNOVNI SUD U PRIZRENU, dana 17. aprila 2013. godine
P. br. 967/06

Sudija,
Raman Aslani

POUKA O PRAVNOM LEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostavljanja otpavka presude preko ovog suda Apelacionom sudu Kosova u Prištini.